

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/92/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413201341
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5413201341.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti M.: Q., nar. X. XX. XXXX, J., nar. XX. X. XXXX, J., nar. XX. X. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, deti rodičov, matky U. M., nar. XX. X. XXXX, bytom D. X., Q. Y. XXXX/XX a otca J. M., nar. XX. X. XXXX, bytom D. X., Q. Y. XXXX/XX, v konaní o návrhu matky na určenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 8P/33/2013-146 zo dňa 20. augusta 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými konanie v časti o určenie výživného na maloleté deti M., Q., J. a J. za obdobie od 1. 3. 2013 do 30. 6. 2013 zastavil a vo zvyšnej časti návrh matky zamietol, ako odvolaním účastníkov nenapadnutých,

p o n e c h á v a nedotknutý.

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania

n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi J. M. platiť na výživu maloletej Q. sumu 170,- Eur mesačne, na výživu maloletého J. sumu 150,- Eur mesačne a na výživu maloletej J. sumu 130,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc dňom 1. 7. 2013. Zameškané výživné za obdobie od 1. 7. 2013 do vyhlásenia rozsudku, na maloletú Q. vo výške 270,- Eur, na maloletého J. vo výške 300,- Eur a na maloletú J. vo výške 260,- Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur na každé maloleté dieťa, splatných spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok. Konanie v časti o určenie výživného na maloleté deti za obdobie od 1. 3. 2013 do 30. 6. 2013 zastavil. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že v súčasnosti sa vedie na okresnom súde konanie o návrhu matky na rozvod manželstva. Dňa 20. 8. 2013 bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd manželstvo rozviedol, maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil platiť výživné, upravil styk otca s maloletými deťmi. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od marca 2013, deti sú v osobnej starostlivosti matky. Najstaršia Q. nastupuje v školskom roku 2013/2014 do 2. ročníka Obchodnej akadémie, J. do 7. ročníka ZŠ, J. do 1. ročníka ZŠ, matka je nezamestnaná, evidovaná v evidencii

uchádzačov o zamestnanie od 20. 3. 2013. Predtým pracovala v predajni odevov Mimka, išlo o rodinnú predajňu prevádzkovanú na základe živnostenského oprávnenia otca. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7C/34/2013 zo dňa 29. 4. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 6. 2013 bol otec detí ako manžel ich matky zaviazaný prispievať jej na výživu sumou 150,- Eur mesačne od 25. 3. 2013 a zároveň doplatiť zameškané výživné vo výške 34,- Eur. Matka žije s deťmi v byte, na ktorý je od 1. 7. 2013 určená zálohová mesačná platba vo výške 193,86 Eur, poplatok za elektriku je vo výške 47,- Eur, splátka stavebného sporenia vo výške 16,60 Eur mesačne. Matka platby spojené s bývaním v byte od júla do kedy ich platil otec detí, neplatí z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Hradí splátky stavebného úveru čerpaného z roku 2008 vo výške 40,- Eur mesačne od 20. 12. 2013. Má vedený účet v Y., kde má k 5. 8. 2013 debet vo výške - 1 132,83 Eur. Na ďalšom účte v banke má k 31. 7. 2013 sumu 1 136,23 Eur. Otec dlhodobo podniká v širokom predmete podnikania, vrátane poskytovania softvéru, spracovania dát, predaji výpočtovej techniky, maloobchode, jeho hlavnou činnosťou je počítačové programátorstvo, mal zabezpečenú prácu ako programátor živnostník v spoločnosti Zymestic Solutions, s.r.o. na základe mandátnych zmlúv. Tieto boli ukončené ku dňu 31. 5. 2013. Ukončenie zmlúv inicioval otec, ktorý mohol naďalej pre spoločnosť pracovať, rozhodol sa zmluvný vzťah ukončiť. Za obdobie mesiacov 07/12 až 05/2013 mal otec vyplatené príjmy zo spoločnosti na základe jeho fakturácie vo výške 26 629,31 Eur bez DPH v priemernej mesačnej výške 2 420,85 Eur bez DPH. Otec odôvodnil ukončenie mandátnej zmluvy poklesom jeho výkonnosti v súvislosti s rozvodovým konaním. Otec skutočnosť, že by pracoval pre spoločnosť TIZOM s.r.o. nepreukázal. Mandátna zmluva uzatvorená nebola. Z obchodného registra bolo preukázané, že spoločnosť TIZOM s.r.o. v Bratislave vznikla 30. 5. 2013, jej jedinou spoločníčkou a konateľkou je matka otca - dôchodkyňa. Predmetom podnikania sú okrem iného aj počítačové služby, služby súvisiace s počítačovým spracovaním údajov, z čoho vyplýva, že od ukončenia mandátnej zmluvy so spoločnosťou Zymestic Solutions, s.r.o. bol otec 2 mesiace bez príjmu, napriek tomu, že má v odbore programátorstvo dlhoročné skúsenosti, úspešnú prax. Býva v U., kde platí nájomné vo výške 200,- Eur mesačne. Platby nájomného a jeho výšku nepreukázal. Po zhodnotení všetkých takto zistených skutočností okresný súd ustálil výšku výživného v prospech maloletých detí, vypočítal zameškané výživné, vo zvyšku návrh matky zamietol a za obdobie od 1. 3. 2013 do 30. 6. 2013 konanie za použitia ust. § 96 O.s.p. zastavil.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie otec maloletých detí. Vytýkal okresnému súdu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu nové skutočnosti, dôkazy, ktoré neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastal názor, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko okresný súd nevykonal všetky dôkazy, pričom nevykonaním potrebných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nevysporiadal sa s navrhovaným dokazovaním, čo konanie zaťažilo vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nesúhlasil so záverom okresného súdu o tom, že by sa bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho príjmu tým, že ukončil zmluvný vzťah so spoločnosťou Zymestic Solutions, s.r.o.. Urobil tak z dôvodu spolupráce so spoločnosťou TIZOM, s.r.o., kde môže dosahovať vyššie príjmy. Výšku príjmov dokladoval. Z predložených dôkazov bolo zrejmé, že čistý príjem otca v dobe spolupráce so spoločnosťou Zymestic Solutions, s.r.o. bol približne 300,- Eur. Zastal názor, že okresný súd nedostatočne posúdil životnú úroveň otca, matky, preto žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť, uložiť mu povinnosť platiť na výživu maloletej Q. sumu 30,- Eur mesačne, na výživu maloletého J. sumu 30,- Eur mesačne a na výživu maloletej J. sumu 30,- Eur mesačne od 1. 7. 2013 a ďalej žiadal, aby zameškané výživné bolo umožnené splácať v splátkach po 25,- Eur mesačne.

Matka maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť s tým, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam. Poukazovala, že od posledného pojednávania sa zmenili pomery matky, keď jej bola znížená dávka v hmotnej núdzi na sumu 19,20 Eur mesačne od 1. 8. 2013 z dôvodu, že jej bola priznaná dávka v nezamestnanosti od 20. 3. 2013. Otca neplatí matke manželské výživné ako bolo určené rozsudkom okresného súdu. Začala si zvyšovať kvalifikáciu prijatím na večerné štúdium v učebnom odbore sanitár na Strednej zdravotníckej škole v Dolnom Kubíne.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva princíp potenciality príjmov, ktorý je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného a umožňuje súdu hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Okolnosť, pre ktorú súd vychádza z princípu potenciality je zásadne i skončenie pracovného pomeru, resp. správanie povinnej osoby, ktorá sa pripraví o pravidelný príjem, z ktorého by mala platiť súdom určené výživné. Následkom princípu potenciality je skutočnosť, že súd pri určovaní výšky výživného vychádza z potenciaálneho príjmu, t.j. z príjmu pred zmenou zamestnania, resp. pred ukončením spolupráce a podobne, teda z pôvodne dosahovaného príjmu, resp. príjmu, aký je možné v konkrétnom odbore, vzhľadom na získanú kvalifikáciu a prax dosiahnuť. To, že otec maloletých detí pracuje v odbore, ktorý je momentálne na trhu práce najlepšie platený a najlukratívnejší, je nepopierateľné.

Okresný súd plne zohľadnil všetky zásady vyplývajúce z jednotlivých ustanovení Zákona o rodine, predovšetkým prihliadol na skutočnosť, že v danom prípade sa o maloleté deti naďalej osobne stará matka maloletých detí, ktorá je bez príjmu, sama je odkázaná výživou na otca maloletých detí.

Správne ustálil nielen výšku výživného, ale túto i vzhľadom na vek a potreby maloletých detí odstupňoval, rozhodol o zameškanom výživnom.

Otec maloletých detí ani v podanom odvolaní neuviedol okolnosti, s ktorými by sa nevysporiadal v rámci rozhodovania okresný súd. Odvolaciemu súdu preto neostávalo, než jeho rozhodnutie v napadnutej časti ako správne podľa § 219 O.s.p. potvrdiť (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko ide o konanie, ktoré je možné začať i bez návrhu a v ktorom si zásadne každý z účastníkov hradí vlastné trovy konania sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e** j e .